

haft, de 29, var lige netop tilstrækkeligt ved de to Valg, men det var ogsaa akkurat lige netop tilstrækkeligt og heller ikke mere. Det kunde have formet sig saaledes, at Venstre havde faaet en saa stærk Kredsrepræsentation, at Tillægsmandaterne ikke havde slaet til. Hvis Hovedstaden ikke var delt i 3 Storkredse, og hvis Venstre derved havde faaet eet Kredsmandat i København, saa vilde de 29 ikke have slaet til, men Venstre vilde partimæssigt og rent politisk være blevet overrepræsenteret her i Salen. Nu var det lige akkurat paa Grænsen. Derfor mener jeg, det er en betydelig Fordel nu, da 3 Mandater staar til Raadighed, at benytte dem. Derved skaber vi ogsaa en større Sikkerhed for, at ethvert Parti, maaske ogsaa netop det konservative Folkeparti, faar, hvad der tilkommer det. Den ærede Ordfører for de Konservative klagede over, at Landstingsvalgordningen ikke gav fornøden Garanti for fuldt ligelig Repræsentation, og han har ved tidligere Lejlighed søgt at stille Forslag i den Retning, og vi har fra vor Side støttet ham i den Henseende; men naar han paa det Punkt er saa ivrig for den fulde Retfærdighed, undrer det mig og bedrøver det mig, at han ikke vil være med her, hvor 3 Mandater staar til vor Raadighed.

Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at dette er en meget ringe Forandring. Der foretages ogsaa andre Forandringer ved dette Forslag, der ikke staar i direkte Forbindelse med den sønderjydske Repræsentation. Hvorfor saa ikke benytte disse 3 Mandater? Dette forhindrer ikke, at den kommende Kommission staar frit overfor hele Valgordningen ogsaa med Hensyn til disse 3 Mandater. Nu har vi faaet dem, noget uformodet. Det var i Virkeligheden ikke Meningen, at man skulde faa saadanne Mandater tilovers; naar man vedtog at udvide Folketinget fra 140 til 152 Medlemmer, var det, fordi man tænkte sig, at man vilde faa Brug eller i hvert Fald kunde faa Brug for de 12 Mandater. Vi har nu ikke faaet Brug for dem alle; lidt uformodet for dem, der oprindeligt nævnte dette Tal som det rimelige Antal Mandater, er der blevet 3 Mandater tilovers. De ligger uanvendt; hvorfor saa ikke ved det Valg, der forestaar, benytte dem i Retfærdighedens Tjeneste og derved gøre Valgene retfærdigere for Hovedstaden, og ogsaa, det betoner jeg overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard, sørge for, at Par-

terne og de politiske Anskuelser virkelig kan faa den Repræsentation, der tilkommer dem. Dermed skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Korsgaard: Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremdrog, at de Konservative ved en vis Lejlighed havde bebrødet Socialdemokratiet, at det ikke havde skaffet Hovedstaden den fornødne Repræsentation, maa jeg sige, at Forholdet efter min Opfattelse ikke mere ligger paa samme Maade efter den Valglov, vi nu har, thi det ærede Medlem kan jo ikke være blind for, og har heller ikke sagt noget i den Retning, at som Valgloven nu en Gang er, er den politiske Repræsentation her i Landet lige. Det drejer sig altsaa kun om, om man ønsker en stærkere Lokalrepræsentation, eller om man vil ofre denne og dermed opnaa noget, som efter min Mening politisk set er vigtigere, nemlig at faa Repræsentationen spredt i stærkere Grad ud over Landet. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vil helst have den lokale Repræsentation saa stærk som muligt. Jeg er her ganske uenig med ham, idet jeg tror, at Landets Politik meget hellere maa bygges paa Landssynspunkter, paa politiske Synspunkter end i for høj Grad paa lokale Synspunkter. Derfor tror jeg, at Hovedstadens Konservative meget vel vil kunne gaa med til dette Lovforslag, altsaa gaa med til, at vi bevarer den Ordning, vi har, hvorved Repræsentationen spredes ud over Landet i højere Grad, end det efter det ærede Medlems Standpunkt vilde ske. Det er rigtigt, at jeg ved Sagens første Behandling har sagt, at Tillægsmandaternes Antal havde vist sig kun lige akkurat at være tilstrækkeligt. Det er ogsaa muligt, at kommende Valg vil vise, at det ikke er tilstrækkeligt. Skulde dette vise sig at være Tilfældet, vil jeg antage, at mit Partis Standpunkt i ikke ringe Grad vilde forandre sig; men endnu har altsaa Tillægsmandaternes Antal været tilstrækkeligt, og som Følge deraf kan jeg ikke se, at der i Øjeblikket er nogen Grund til at udvide det. Det er jo ogsaa en kendt Ting, at man i og for sig ikke ude i Befolkningen vist tilstræber at skabe flere Folketingsmedlemmer, og jeg er ogsaa personlig derimod, naar det ikke er nødvendigt, netop af Hensyn til at skaffe en retfærdig Repræsentation, og som altsaa Valgene hidtil er faldet ud, har det endnu ikke vist sig nødvendigt. Af disse Grunde